

N:o 62.

Af Herr **Wilhelm Carlson**: *Om ändring i tullsatserna å »pelsverk, beredda och oberedda».*

Utgående från den uppfattningen, att ett lands materiella välstånd bör bedömas efter dess industriella lifaktighet, anser jag det vara af största vigt, att riksförsamlingen egnar all möjlig omtanke åt alla frågor, som i någon mån röra vårt lands industri, äfven om det skulle vara en af de minsta och obetydligaste inom densammans områden.

Då en industriel verksamhet måste bestå uti, antingen framdragandet af de naturliga råämnena vårt land eger och deras förädlade eller inköp af andra länders råvaror för att med svenske arbetare förädlas, så ligger i senare fallet synnerlig vigt dervid, att åtkomsten af denna råvara göres så billig som möjligt och åtminstone icke genom en hög ingångstull fördyras. I flera afseenden är dock vår nuvarande tulltaxa icke så upprättad, att den underlättar åtkomsten af råvaror, utan tvärtom är skilnaden i tullsats mellan råvaror och förädlade — eller fullfärdiga persedlar — så liten, att utländske fabrikanter med stor lätthet införa sina alster i riket och sålunda uttränga den svenske fabrikanten ur marknaden och derigenom beröfva den svenske arbetaren sin välbehöfliga arbetslön. Jag vill här blott anföra ett exempel, huru tullen ställer sig på en råvara i förhållande till den färdiga varan. I nu gällande tulltaxa finnes en rubrik, så lydande: »Pelsverk, beredda och oberedda». För oberedda är tullen per kilogram 2 kr. 40 öre,

och för beredda förhöjd med endast 20 procent (detta gäller särskildt i tulltaxan upptagna följande skinnsorter: bäfver, hiller, kinkilla, mård, närts, sobel, svarträf och blåräf samt utter). Nu händer, att vid beredning af dessa skinn en stor del bortfaller, såsom läggår, hufvuden, ljumskar och en del å huden qvarsittande kött, hvarigenom vigten så betydligt förändras, att skinnet, beredt, väger 40 à 50 procent mindre än det oberedda, och sålunda har den oberedda varan, som jag betraktar som råvara, blifvit 20 à 30 procent dyrare i tull än den färdiga varan. Under sådana förhållanden är det ju knappast möjligt för våra svenske bundtmakare att införskrifva oberedda pelsverk och täfla med utländska varor i den svenska marknaden och ännu omöjligare för dem att tänka på någon export.

På grund af hvad jag sålunda anfört, vågar jag vördsamt föreslå:

1:o) att Riksdagen behagade besluta, att råa, oberedda skinn af bäfver, hiller, kinkilla, mård, närts, sobel, svarträf och blåräf samt utter måtte åsättas en tull af endast 50 öre per kilogram.

2:o) att beredda skinn af ofvannämnda slag måtte åsättas en tull af 20 procent af fakturavärdet.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1885.

Wilhelm Carlson.
